

ПРОТОКОЛ

№ 384

гр. В., 06.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IX СЪСТАВ, в публично заседание на втори март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Славова

при участието на секретаря Димитричка Д. Г.а
и прокурора Д. Р. Н.

Сложи за разглеждане докладваното от Деница Славова Гражданско дело № 20223100102093 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 14:01 часа се явиха:

Ищецът Д. Г. Д., редовно призван, не се явява, представлява се от адв. В. М. и адв. Н., редовно упълномощени и приети от съда от днес.

Ответникът ПРОКУРАТУРА НА РБ редовно призвана, представлява се от прокурор Д. Н. – приета от съда от днес.

Адв. М.: Няма пречки. Моля да се даде ход на делото.

Прокурор Н.: Няма пречки. Моля да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Адв. М.: Поддържам иска така, както е предявен. Оспорвам депозирания писмен отговор. Запозната съм с доклада. Нямам възражения. По отношение на доклада моля да бъде отразено, че претендираното обезщетение не е в размер на 3734,79 лв. /три хиляди седемстотин тридесет и четири лв. и 79 ст./, което представлява обезщетение за претърпени имуществени вреди върху внесена парична гаранция по взета мярка за неотклонение в размер на 10 000 лв. за периода от 12.01.2013 г. до 14.09.2016 г., а претенцията ни е в размер на 1428,31 лв. /хиляда четиристотин двадесет и осем лв. и 38 ст./ и е за периода от 16.01.2013 г. /вносяне на гаранцията / до 12.06.2014 г. /връщане на гаранцията/, за което с уточняваща молба от 14.11.2022 г. сме представили справка от ОД на МВР - В., за конкретно установения период.

Прокурор Н.: Поддържам отговора така, както е изложен от колегата. Запозната съм

с доклада. Нямам възражения и допълнения към него.

СЪДЪТ на основание чл. 146 от ГПК пристъпи към

ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Производството е образувано по предявените от Д. Г. Д., ЕГН: *****, с адрес в гр. В., ул. „****, срещу ПРОКУРАТУРАТА на РБ, представлявана от Главния прокурор на РБ, с адрес гр. ****, искове с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3, от ЗОДОВ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от **10 000 лв. /десет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди -притеснения, страх и постоянен стрес, уронване престижа и доброто име на ищеца в обществото, сумата от **1428,31 лв. /хиляда четиристотин двадесет и осем лева и 31 ст./** представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи законна лихва върху внесената парична гаранция по взета мярка за неотклонение в размер на 10 000 лв. /десет хиляди лева/ за периода от 16.01.2013 г. /вносяне на гаранцията/ до 12.06.2014 г. /връщане на гаранцията/, за което с уточняваща молба от 14.11.2022 г. е представена справка на ОД на МВР- В., за конкретно установения период, сумата от **34 607.71 лв. /тридесет и четири хиляди шестстотин и седем лева и 71 ст./**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи законна лихва върху отнетата с протокол за претърсване и изземване сума в размер на 34 220 лв. за периода от изземването - 15.10.2012 год. до депозиране на настоящата искова молба в съда - 30.09.2022 г., сумата от **25 000лв. /двадесет и пет хиляди лева/**, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди, представляващи пропусната полза, а именно нереализирана печалба от комисионно възнаграждение /по 10 лв. ма тон/ по Комисионен Договор от 25.09.2012 г., сключен между „Лабас" ООД и Д. Г. Д., всички резултат на незаконно повдигнато по ДП 24/2012г. по описа на БОП В. обвинение и поддържането му в съдебна фаза, производството по което е приключило с прекратяване на наказателното производство по отношение на подсъдимия, ведно със законната лихва, считано от подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане на сумите.

Претендират се и разноските за производството.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право са:

В исковата молба се твърди, че на 15.10.2012 год. Д. Д. е привлечен към наказателна отговорност за престъпление по чл. 253, ал. 5 пр. I, вр. чл. 253, ал.2, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по образувано ДП № 24/2012г. по описа на отдел БОП - В..

На 15.10.2012 год. е задържан с постановление № 1635/16.10.2012 год. по описа на Окръжна прокуратура - В. по ДП № 24/2012 год. по описа на БОП - В. за срок от 72 часа, след което му е взета мярка за неотклонение „Домашен арест" по ЧНД № 1288/18.10.2012г. и е освободен от ареста.

На 03.06.2015 год., Д. Г. Д. е привлечен като обвиняем от Окръжна Прокуратура - В. за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по ДП № 251/2013г. На 09.06.2015 год. от 10:30 ч. до 15:10 ч. в присъствието на упълномощен защитник му е предявено предварително производство.

Образувано е НОХД № 818/2015 год. по описа на Окръжен съд - гр. В..

По така образуваното съдебно дело, ищецът е взел участия по наказателното дело, като се е явявал по съдебни заседания три пъти с времетраене общо от около 3 часа. На 20.05.2016 год., съдът прекратява съдебното производство по НОХД № 818/2015 год. по описа на ВОС и връща същото на ВОП за отстраняване на съществени процесуални нарушения.

На 14.09.2016 год. на Д. Д. му е предявен нов обвинителен акт за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК по ДП № 251/2013 год. по описа на ОСО при ОП - В..

На 16.09.2016 год. е образувано ново НОХД под номер № 1163 по описа за 2016 год. на Окръжен Съд - В.. По новообразуваното дело, ищецът се е явявал на 8 съдебни заседания с общо времетраене 14 часа. В съдебното заседание на 02.10.2017 год. е прекратено наказателното производство по отношение на подсъдимия Д. поради недоказаност на участието му в предявеното му обвинение за престъпление по чл. 255, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 и т. 7, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, тоест наказателното производство е прекратено, поради това, че деянието не е извършено от лицето - Д..

При задържането на Д. Д. са иззети от него веществени доказателства, в това число и сумата 34 220 лв. С Определението на ВОС постановено на 02.10.2017 год. в съдебно заседание за прекратяването на наказателното производство по отношение на Д., е разпоредено да му бъдат върнати иззетите веществени доказателства и сумата от 34 220 лева. С Резолюция на Окръжна Прокуратура - гр. В. от 18.10.2017 год. се пояснява, че Определението на ВОС не може да бъде изпълнено в частта му, с която е постановено връщането на сумата 34 220 лв., тъй като върху тази сума има наложен заповор по изпълнително дело № 2017311046180 с взыскател КПКОНПИ - ТД В..

С определение № 2030/01.08.2017 год. по ч.гр.д. № 1675/2017 год. на ВОС е допуснато обезпечение на бъдещ иск на КПКОНПИ, чрез налагане на заповор върху гореописаната сума от 34 220 лв. Въз основа на издадената обезпечителна заповед, по молба на комисията е образувано изпълнително дело № 2017311046180 по описа на СИС при ВРС и на 03.10.2017 год., паричната сума е заповорирана от държавния съдебен изпълнител. След гореописаното обезпечение, в едномесечния срок е предявен иск от КПКОНПИ, като е образувано гр. д. № 2281 /2017 год. по описа на Окръжен съд - гр. В..

В проведено о.с.з. на 08.07.2022 год. по делото, същото е спряно с определение на съда, на основание чл. 229, ал. 1, т. 1 от ГПК до постановяване на тълкувателно решение, образувано във ВКС, имащо преюдициално значение за правилното разрешаване на спора.

Към датата на предявяване на настоящата искова молба, тази сума от 34 220 лв. продължава да е заповорирана.

С Постановления на Окръжна Прокуратура - В. от 13.12.2012г., 09.05.2014г., 05.03.2015г. има постановени откази за връщане на иззетата сума, както и Определение № 268/17.03.2015г. по ЧНД 340/2015г. на ВОС потвърждава Постановление на ВОП от

05.03.2015г., с което е отказано връщане на парични суми.

Ищецът е бил ангажиран с провеждането на досъдебно и съдебно производство, което му се е отразило неблагоприятно, като е предизвикало у него наличието на стрес, довел до постоянно безпокойство, изолиране от близки и познати, прояви на безсъние, съпроводено с главоболие, неудачи в личния живот, отразяване на наказателното производство в местната преса, промяна в поведението му към околните, психично затормозяване, затруднения да упражнява работните си ангажменти, ограничаване на социалните контакти, негативни изживявания за опозореност. Вреди от незаконното наказателно преследване представлява и претърпяна в ищеца коренна промяна в живота: прекратяване на трудовите правоотношения поради образуваното наказателно производство, невъзможност за намиране на работа, промяна в психическото състояние на ищеца, изразяваща се в раздразнителност, избухливост без причина, периодично главоболие, поглъщане от негативни мисли и страх, рязка промяна в емоционалното състояние - често изпадане в депресивни състояния, нежелание за среща с никого, състояние на постоянен стрес, влошаване на здравословното състояние, изпитвани срам и притеснения от публичната известност на името на ищеца вследствие на публикувани от компетентните органи прессъобщения, фобия от гледане на телевизия, слушане на радио и четене на вестници и свързани с тях остро сърцебиене, шум в ушите, влошаване на настроението, засягане на репутация в обществото и zlepоставяне, показване на статии за наказателното преследване в интернет търсачка.

Доказателства за гореописаното състояние на ищеца са Постановленията на прокуратурата, с които се разрешава на Д. по време на взетата мярка за неотклонение „Домашен арест“ да напуска жилището си за посещения при различни лекари в периода 09.11.2012 год. - 28.01.2013 год. (Том VI на ДП № 251/2013г.). На ищеца му се е налагало да иска разрешение и да напуска страната в периода 14.05.2013 год. - 16.05.2013 год. и 06.02.2014 год. - 09.02.2014 год. по повод осъществяване на търговска дейност, което от своя страна е ограничавало свободното придвижване на Д..

Ответникът в отговора си в срока по чл. 131 от ГПК, сочи, че исквете са недопустими, както и неоснователни и недоказани.

Наказателното производство срещу ищеца е било прекратено на основание чл. 369, ал. 4, пр. 2 и пр. 3 НПК с определение от 02.10.2017 г. на ОС-В. по НОХД № 1163/2016 г.

В чл. 2, ал. 1, т. 3 от ЗОДОВ е използвана техниката на изчерпателно изброяване на основанията, а не на примерно изброяване. Законодателят е ограничил приложното поле на специалния закон само до определени хипотези на вредоносна дейност на правозащитните органи. Прекратяването на наказателното производство на основание чл. 369, ал. 4 НПК не е сред изрично посочените хипотези. Прекратявайки наказателното производство на посоченото основание, съдът не прави, нито правна преценка, че деянието не представлява престъпление, нито фактическа, че деянието е извършено от лицето - че повдигнатото и предявено обвинение е подкрепено от събраните по делото доказателства.

Предвид изложеното не е налице фактическия състав за отговорност на държавата и по чл. 2, ал. 1, т.3 от ЗОДОВ.

Сочи се, че от момента на прекратяване на наказателното производство спрямо ищеца - 02.10.2017 г. /на основание чл. 369, ал. 5 от НПК, в редакцията му към 2017 г., определенията на съда по ал. 3 на същия текст са окончателни/ до момента на подаване на исковата молба са изминали 5 години и следователно, съгласно чл. 110 от ЗЗД е изтекла погасителната давност по отношение на ищцовото вземане както за имуществени, така и за неимуществени вреди. Поради това исковете следва да бъдат отхвърлени като неоснователни, поради изтекла погасителна давност.

Посочва се, че не са представени доказателства за вредите, както и за причинно следствена връзка между евентуално претърпените неимуществени вреди и воденото наказателно производство.

Видно от справката за съдимост на Д. Д., същият е многократно осъждан, като с присъда № 58/12.05.2010 г. по НОХД № 1552/2009 г. по описа на ВОС, в сила от 28.05.2010 г. ищецът е осъден за престъпления по чл. 257, ал. 1, вр. чл. 255, ал. 1, пр. 2 от НК като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, изтърпяването на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с три години изпитателен срок.

Видно от Решение № 74 от 10.03.2017 г. по гр. дело № 92/2016 г. по описа на С. окръжен съд, трето гражданско отделение през периода за 02.12.2010 г. - 17.03.2014 г. спрямо ищецът се водело още едно наказателно производство - ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - СТ.З., преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - СТ.З.. След прекратяване на това наказателно производство, с цитираното решение на ищецът е било присъдено обезщетение за претърпени неимуществени вреди - преживени душевни болки и морални страдания в размер на 2 500 лв. Няма представени никакви доказателства по настоящото наказателно производство, че претендираните от ищеца неимуществени вреди, отново състоящи се в болки страдания и негативни емоции са причинени именно от воденото спрямо него ДП № 24/2012 г. по описа на БОП-В., а не от воденото спрямо него ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - СТ.З., преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - СТ.З., за което на същия вече е било присъдено обезщетение.

Оспорва се иска за причинени неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. и като прекомерен, несъобразен с разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и трайната съдебна практика.

Оспорва претенцията за обезщетение на имуществени вреди в размер на 25 000 лв., предявени под формата на пропуснати ползи по комисионен договор от 25.09.2012 г. На първо място няма представени доказателства такъв договор действително да е сключен. На следващо място няма представени никакви доказателства, че този договор е останал неизпълнен и ищецът не си е получил комисионната по него. Няма представени доказателства и, че ако договорът е останал неизпълнен, това е в пряка причинно следствена връзка с воденото спрямо Д. наказателно производство. Ищецът не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си за уговорка с конкретни зърнопроизводители, за

количество зърно и цена между производителите и купувача.

Недоказана е претенцията за обезщетение на имуществени вреди, предявена под формата на пропуснати ползи - законната лихва върху внесената сума от 10 000 лева по взета мярка за неотклонение „парична гаранция“ Видно от представеното от ищеца писмо от директора на ОД МВР -В., вносителят и получателят на сумата е Р.Г.С.. Ищецът не е ангажирал никакви доказателства, че сумата от 10 000 лева е излязла от неговия патримониум, за да претендира законна лихва върху нея.

Освен това, паричната гаранция по своята правна същност е депозит и той подлежи на връщане във вида и размера, в който е внесен, като върху него не се дължат лихви. Евентуално, такива биха се дължали при неоснователното му задържане след като необходимостта от него е отпаднала, но в обстоятелствената част на исковата молба не се съдържат твърдения за това обстоятелство.

Оспорва и претенцията за обезщетение на имуществени вреди, предявена под формата на пропуснати ползи - законна лихва върху отнетата с протокол за претърсване и изземване сума в размер на 34 220 лева. Ищецът не е ангажирал доказателства за твърдяната дата - 15.10.2012 г., на която му е иззета сумата от 34 220 лева. Освен да са в причинна връзка с незаконното обвинение, за да се присъдят като имуществена вреда, пропуснатите ползи следва да имат и сигурен характер, за което липсват доказателства. Възражава срещу крайната дата на претендираната законна лихва - датата на завеждане на настоящата искова молба.

Видно от представеното от ищеца копие на резолюция от 18.10.2017 г. по пр. № 1653/2012 г. от ОП - В. върху сумата от 34 220 лв. има наложен заповест по изп. Дело № 2017311046180 с вискател КОНПИ - ТД - В., следователно Прокуратурата на РБ не разполага със законова възможност да върне посочената сума на ищеца и не следва да дължи законна лихва върху посочената сума, след датата на налагане на обезпечение върху нея от страна на друг държавен орган - КОНПИ - ТД - В..

Прави се възражение за изтекла 3-годишна давност по отношение на акцесорните претенции - претендираната от ищеца законна лихва върху обезщетенията за неимуществени и имуществени вреди, за периода 2.10.2017 г. - 30.09.2019 г.

Освен изложеното твърди, че искането за присъждане на законна лихва върху обезщетенията за имуществени вреди, предявени под формата на пропуснати ползи в размер на 1423.31 лева и в размер на 34 607.71 лева /в условията на евентуалност 17 269.58 лева/, е недопустимо, тъй като при евентуалното му присъждане би се стигнало до присъждане на лихва върху лихва - анатоцизъм, което е ограничено от чл.10, ал. 3 от ЗЗД.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ищеца, че носи доказателствената тежест да докаже, че по отношение на него е било повдигнато обвинение/обвинения за извършено престъпление/престъпления, наказателното производство по което е приключило с прекратяване поради това, че деянието не е извършено от лицето Д., че на ищецът са били наложени последователно задържане за срок от 72 часа, мярка за неотклонение

„Домашен арест“, , мярка за неотклонение „Парична гаранция“ в размер на 10 000 лв. за периода от 12.01.2013г. до 14.09.2016г., че от лицето са били иззети и неоснователно задържани 34 607.71 лв. от 15.10.2012 год. до 30.09.2022 г., че от тези действия на длъжностни лица на ответника /поддържане на неоснователно обвинение/ за него са произлезли конкретните вреди по вид и размер, както са наведени в исковата молба и уточненията към нея, вкл. причинно-следствената връзка между поведението на ответника и вредите, както и вида и размера на вредите.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ищеца, че не сочи доказателства за претърпените вреди и причинно-следствената връзка между действията на служители на ответника и вредите.

Съдът, на основание чл.146 от ГПК, указва на ответника, че следва да докаже изключващи отговорността му положителни факти, а предвид наведените възражения, че наказателното производство срещу ищеца е било прекратено на основание чл. 369, ал. 4, пр. 2 и пр. 3 НПК с определение от 02.10.2017 г. на ОС-В. по НОХД № 1163/2016 г., че Д. Д. многократно е осъждан, вкл. с присъда № 58/12.05.2010 г. по НОХД № 1552/2009 г. по описа на ВОС, че през периода за 02.12.2010 г. - 17.03.2014 г. спрямо ищецът се е водело още едно наказателно производство - ДП № 404/2010 г. по описа на ОД МВР - СТ.3., преобразувано в ДП № 19-С/2011 г. по описа на ОСО в ОП - СТ.3., след прекратяването на което му е било присъдено обезщетение.

Съдът докладва постъпила уточняваща молба от ищеца с вх. № 26719 / 14.11.2022 г., с която прави изменение на иска, като се оттегля частично същия и се изменя петитума.

Съдът докладва постъпило писмо от Наказателно отделение при Окръжен съд – В., с което приложено ни изпращат НОХД № 972 / 2018 г. по описа на Окръжен съд - В., Наказателно отделение.

Адв. М.: Моля да бъдат приети представените писмени доказателства.

Прокурор Н.: Моля да бъдат приети представените писмени доказателства.

Съдът, намира, че следва да бъдат приети представените от страните писмени доказателства, като относими към предмета на доказване и необходими с оглед изясняване фактическата страна на спора, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба преписи на писмени доказателства, както следва: копие на удостоверение с рег. № 1787/18.05.2018 г. на сектор „Арести“ в ОСИН – В.; копие на удостоверение с рег. № 4758/21.12.2018 г. от сектор „Арести“ в ОСИН – В.; Копие на Протокол от 02.10.2017 г. от съдебно заседание по НОХД № 1163/2016 г. на Окръжен съд – гр.В.; Копие на резолюция с изх. № 1635/18.10.2017 г. от Окръжна прокуратура – В.; Копие на протокол от 08.07.2022 г. от съдебно заседание гр.д. № 2281 /2017 г. по описа на Окръжен съд – В.; Копие на

комисионен договор от 25.09.2012 г., Адвокатско пълномощно.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с отговора на исковата молба преписи на писмени доказателства, както следва: Справка на Д. Г. Д., заверено копие на решение № 74 / 10.03.2017 г. по гр.д. № 92 по описа за 2016 г. на ОС-СТ.З. – 3л., решение № 117 /29.06.2017 г. по в.гр.д. № 275 по описа на Апелативен съд- П. – 2л., Заявление от Д. Г. Д. за изплащане на присъденото му обезщетение-1л. и изпълнителен лист № 56 издаден на 26.09.2017 г. от ОС - СТ.З.-1л., препис от отговора за ответната страна; справка съдимост на Д. Г. Д. - 4л.;

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените от ищеца с молба вх. № 26719 /14.11.2022 г. преписи на писмени доказателства, както следва: Писмо с рег. № 365000-50245 от ОД на МВР – В. -2л.;

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото НОХД № 972 /2018г. по описа на Окръжен съд - В., Наказателно отделение, съдържащо 3 тома (1 том - 1 - 454 листа; 2 том - 484 -876 листа; 3 том - 876 - 1213 листа), ведно с ВЧНД № 28672022 г. по писа на ВАпС (26 листа); ВНОХД № 35Ж022 г. по описа на Апелативен съд - В. (82 листа); НОХД № 1163/2016 г. по описа на ВОС, 3 тома (1 том - 1 - 280 листа; 2 том-280 - 567 листа; 3 том -567 -578 листа); НОХД № 818/2015 г. по описа на ВОС (279 листа), ведно с ДП № 251/2013 г. (16 тома - том 1-78 л.; том 1а-76 л.; том 2-172 л.; том 3-235 л.; том 4-161 л.; том 5-144 л.; том 6-165 л.; том 7-122 л.; том 8-191 л.; том 9-56 л.; том 10-125 л.; том 11-41 л.; том 12-127 л.; том 13-342 л.; том 14-170 л.; том 15-111 л. и том 16 - 210 л.) по описа на ОСЛО - В.; 5 Папки от НАП - В.; ВЧНД № 397 / 2022 г. на ВАпС.

Адв. М.: Моля да бъде уважено доказателственото ни искане депозирано с исковата молба за допускане на един свидетел в режим на водене, който ние към момента водим, за доказване на фактите по отношение на взаимоотношенията облигационните, които е имал ищеца с дружеството „Лабас“ ООД във връзка с твърденията ни за пропуснати ползи, както и по отношение на твърденията ни за негативните последици. Ищецът е имал взаимоотношения с дружеството „Лабас“ ООД по сила на комисионен договор от 25.09.2012 г. Искаме да докажем, че е било намерено почти цялото количество осигурени бройки от ищеца и вследствие на задържането същият не е могъл да довърши договорните отношения, вследствие на което управителя на дружеството „Лабас“ ООД е трябвало вече на по - високи цени извън сроковете да си договаря съответните количества, както и за знанието му за това, че осъществяването на предмета на договора е било възпрепятствано именно от задържането, както и че ищецът не е имал физически възможността нито да разговаря с него, нито да поясни въз основа на какво не са били изпълнени количествата, които е следвало да осигури по договора и във връзка със знанието на свидетеля за това, че количеството от 2500 тона е било вече договорено, като в срока на договора е оставало да се намери останалото количество още от 500 тона. Управителят на дружеството „Лабас“ ООД е намерил необходимото количество от други зърнопроизводители, но вече на по - високи цени.

Прокурор Н.: Противопоставям се на направеното искане от ищеца за допускане до

разпит в режим на водене на един свидетел, на лице което да дава сведения относно пропуснати ползи от ищеца. Считам, че такива не се дължат в това производство. Прокуратурата на РБ и другите държавни органи отговарят за вреди, които са в пряка и непосредствена връзка с увреждането, а пропуснати ползи в това производство считам, че не следва да се обезщетяват.

Съдът намира, че гласни доказателства за посочените факти са допустими, относими към предмета на доказване по предявения от ищеца иск, а дали се дължат или не пропуснати ползи е въпрос по същество на делото, поради което следва да бъде уважено доказателственото искане на ищцовата страна и следва да бъде допуснат до разпит воденият от тях един свидетел, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на ищеца да се ползва от гласни доказателства чрез разпит на един свидетел.

ДОПУСКА ДО РАЗПИТ воденият от ищцовата страна свидетел П.Г.Г..

ПРИЗОВАВА в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел П.Г.Г. за обстоятелствата посочени от страната.

П.Г.Г.: ЕГН *****, неосъждан, българин, български гражданин, без родство и дела със страните по спора. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване.

На въпрос на Съда:

Свидетелят Г.: Обещавам да говоря истината. Познавам Д. Г. Д. повече от десет години. През 2009 г. се прехвърлих да живея в гр. В. с комерсиална цел, тъй като изнасях дървесина, а пристанищата са в гр.В.. Родом съм от гр. С.. Нямаше основание да пътувам всеки ден от гр. С. до гр. В.. След като се изместих да живея в гр. В. започнах да търгувам със зърно и с дървесина. Търговец съм на зърно от 2009 г. Д. Г. Д. беше брокер и беше от хората, които ходят по селата и намират стоката, а аз му плащах за това. Д. Г. работи при мен на комисионен договор. Аз съм управител на дружеството „Лабас“ ООД. Не помня кога сключихме комисионен договор с Д. Г.. Помня, че двамата работихме заедно до един договор с който се издъни и ме подведе с 2000 - 3000 тона зърно, след което повече не съм работил с него. Мисля, че сключихме този договор през 2012 г. Уговорката ми с Д. Г. беше както обикновено- да достави нужното количество в определен краен срок, което той не направи. Тогава, когато се издъни с този договор не разбрах, тъй като му бяха изключени телефоните, а аз го търсих няколкократно. Тогава се наложи да си купувам стоката на загуба, тъй като тогава корабът беше дошъл и тогава цените се вдигат и за да спазя договорките, трябваше да закупя необходимите количества, за които се бях договорил, но

вече на много по-високи цени и затова бях на загуба. В последствие разбрах, че е бил задържан. Дотогава работих с него около 2 години. С него започнахме предпазливо с по-малки количества, но с течение на времето започнахме да работим с по – големи количества, но той се издъни и аз прекъснах всякакви контакти с него. Той дойде да се извинява и искаше да продължим да работим заедно, но аз нямаше как да продължа да работя с някого на когото нямам повече доверие и заради когото съм изгубил толкова много пари. Ако Д. си беше изпълнил договорките с мен щеше да получи срещу труда си възнаграждение, но тъй като той не изпълни договорките си с мен, аз не му платих нищо, защото бях вътре със стоката. Трябваше да го осъдя за неустойки или да изпратя да го набият. Да не си мислите, че ми е много забавно, да загубя толкова много пари.

На въпрос на адв. М.:

Свидетелят Г.: Когато работихме заедно с Д. Г. се чувахме поне два пъти в седмицата, за да мога да знам как вървят нещата с доставките и ако има някакъв проблем да мога да реагирам на време и да мога да се свържа с друг доставчик. До последно всичко беше наред и изведнъж той изчезна и не отговаряше на прозвъняването ми по телефона. Не си спомням колко тона зърно беше намерил и откъде го беше намерил. Не съм се интересувал откъде взима зърното и той не ми е давал сведение от кого ще вземе зърното. Това се казва търговска тайна. Мен ме интересува дали това което сме се договорили ще стане и ако има проблем да ме уведоми навреме, за да мога аз да имам време, за да се свържа с друг доставчик и да изпълня договорките си. По принцип аз работя с няколко доставчика и с всеки един от тях сключвам договор за неговата част и се чувам по телефона и следя дали всичко е наред. Не си спомням до какви размери Д. Г. беше уговорил нужното количество зърно. Беше ми потвърдил, че няма проблем и ще се справи с доставката. Когато аз подписа договор за 10 000 тона зърно на кораб който ще трябва да отпътува например на 20.12. 2022 г., прозвънявам основните доставчици и всеки един от тях се ангажира да ми достави определено количество зърно. В крайна сметка мен ме интересува общото количество от 10 000 тона, което трябва да натоваря на кораба. Следя дали всичко е наред и ако има проблем да имам време, за да намеря алтернативен доставчик и да мога да изпълня договора с кораба. Такива договори се сключват няколко месеца напред. Наричат се фючърсни сделки. Когато някой такъв като Д. не изпълни договорката си към мен, аз увисвам с договора за кораба. Неустойката ми на ден е 10 000 долара, ако не съм натоварил нужното количество зърно. Тогава моята задача е да намеря зърно и да го натоваря на кораба, дори и ако това означава да го купя на по - висока цена или да плащам неустойка за това, че не съм натоварил зърното на кораба в срок и тази неустойка е 10 000 долара на ден. Заради Д. Г. изгубих 10 000 долара / 20 000 / лв., затова предпочетох да купя зърното, което той не ми достави на по -висока цена, отколкото да плащам неустойка за престоя на кораба на брега по 10 000 долара на ден. Не бих рискувал повече да работя с Д. Г., макар и той да се чувства виновен за провалената сделка, тъй като не мога да губя средства и да се съобразявам с някой, за когото не знам дали в следващият момент няма отново да бъде арестуван. Не си спомням какво беше състоянието на Д. когато се видяхме и той поиска да разговаряме. Не

помня дали разговаряше спокойно или беше напрегнат и притеснен. Няма как да си спомня такива работи.

На въпрос на прокурор Н.: Когато сключвате договор с брокер проучвате ли лицето?; Вие знаехте ли какъв е прякорът на Д. Г. в района? Поинтересувахте ли се това лице, с което ще работите осъждано ли е или не е осъждано? Имахте ли притеснения, че ще бъдете измамен или няма да бъдете измамен?

Свидетелят Г.: Аз не съм разследващ орган. При мен идват да работят с препоръки. Никога не съм знаел, а и до ден днешен не знам какъв е прякора на Д. Г. в района.

Адв. М.: Смятам, че зададеният въпрос от процесуалният представител на Прокуратурата е извън предмета на доказване по настоящото дело. Моля да не го вземате предвид.

Адв. М.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Прокурор Н.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Адв. М.: Нямам други искания по доказателствата. Представям списък с разноски по чл. 80 от ГПК и договор за правна защита и съдействие.

Прокурор Н.: Нямам други искания по доказателствата.

Съдът, по направените искания за разноски

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЛАГА представеният от ищцовата страна списък с разноски по чл. 80 от ГПК.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА представеният от ищцовата страна договор за правна защита и съдействие – 2л. и Декларация от Д. Г. Д. от дата 01.03.2023 г. -1 л.

Съдът като взе предвид, че страните не сочат други доказателства в днешно съдебно заседание, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Адв. М.: Моля, след като се убедите в основателността на твърдяното от нас и предвид събраните в хода на производството доказателства да уважите исковата ни молба, както и да ни бъдат присъдени сторените разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38 във вр. с чл. 36 от ЗАДв. Във връзка с депозирана от нас искова молба сме представили и заверено копие от Протокол от открито съдебно заседание от дата 02.10.2017 г. по НОХД № 1163 /2016 г. по описа на Окръжен съд – В., Наказателно отделение, с който се прекратява

наказателното производство по НОХД № 1163 /2016 г. по описа на Окръжен съд – В. по отношение на подсъдимия Д. Г. Д.. Видно от същият в мотивите на съда е, че е възприел факта, че липсва извод дали и в какво качество подсъдимият Д. Г. чрез други дружества споменати в обвинителния акт няма реализирани легални средства и законни доходи и от кои доказателства по делото може да бъде направен извод за твърдяната от прокурора насока. Обвинението е неясно и непълно и не може да определи рамката в която следва да се проведе съдебното следствие. Считаме, че основанийето на което е прекратено производството попада в разпоредбите на чл.2, ал.1, т.3 от Закона за отговорност на Държавата и Общините за вреди, тъй като такова становище има дадено и в решение № 291 / 16.11.2011 г. по гр. д. № 109 /2011 г. на Трето Гражданско отделение на ВКС, където е възприето, че прекратяването на наказателното производство от съда на основание чл. 369, ал.4 отменена от НПК следва да попада под хипотезата на недоказаност на обвинението и недоказаност на участието на обвинения в престъплението, което съответства на основанийето за търсене на отговорност за вреди по Закона за отговорност. В същият смисъл е и Определение № 330 от 11.04.2019 г. по гр. д. № 4636 /2018 г., Гражданско отделение на ВКС, в което също е разгледана хипотезата на прекратяване на делото на това основание, а именно, че производството попада в разпоредбите на чл.2, ал.1, т.3 от Закона за отговорност на Държавата и Общините за вреди. Считаме, че вредата и причинно - следствената връзка и неправомерно повдигнатото обвинение са пряка и непосредствена последица от деликта, включително и този по чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ и конкретно при исковете за обезщетение на неимуществени вреди незаконното обвинение не е необходимо ищецът да доказва обичайни и типични неимуществени вреди които винаги се търпят от лице, което е незаконно обвинено в извършването на престъпление като стрес и притеснения от повдигнатото обвинение и за развитието на наказателното производство, страх от несправедливо осъждане и налагане на наказание по наказателния кодекс, негативни изживявания, чувство за неоправданост от наложените мерки за неотклонение, накърняване на чувството за достойнство и справедливост, самооценка, както и доверието му в държавността. Това е възприето в редица решения на ВКС, включително и в споменатото Определение. В тази връзка считаме, че вредите при пълно и главно доказване следва да се установяват като се претендират такива над тези, които са възприети за типични и обичайни. По отношение на твърденията наведени в отговора на исквата молба, че е изтекла 5 годишната давност за предявяване на настоящите искове считам, че същото е неоснователно твърдение. Считам, че е неоснователно и във връзка с току- що изложеното, а и възражението за това, че наказателното производство е прекратено на основание чл. 369, ал.4 от НПК не е сред тези които са по реда на ЗОДОВ. По отношение на оспорването на това, че искът за неимуществени вреди в размер на 10 000 лв. е прекомерен и че не е съобразен с трайната съдебна практика, считаме че именно с цитираното току- що Определение размерът на неимуществените вреди стана определен като е осъден ответника за неимуществени вреди в размер на 20 000 лв. Налице са съдебни практики където се присъжда и по – голямо обезщетение от претендираното в настоящата исква молба. По отношение на възражението, че е недопустимо искането за присъждане на лихва върху

лихва считаме, че в случая неправилно е тълкувано искането обективизирано в претенцията ни, защото става въпрос за обезщетение което се изчислява под формата на законна лихва и това е минимума който ищецът може да претендира, тъй като е възможно да са настъпили и други допълнителни вреди и съответно обезщетението да е и по – голямо от този размер. Ние сме го претендирали в минимума, както е прието в Определението. То е съобразно законовата лихва във връзка с която считаме, че не сме отправяли искане да се начислява лихва върху лихва в исковата ни молба. По отношение на представената справка за съдимост и изложеното от ответника, че ищецът е многократно осъждан, че е бил привлечан като обвиняем и по друго досъдебно производство и се е водило друго наказателно производство считаме, че това друго наказателно производство също е приключило с прекратяване на производството по отношение на него във връзка с което е и заведеното друго дело за обезщетение срещу Прокуратурата. Считаме, че независимо от броя на повдигнатите обвинения и образувани наказателни производства Прокуратурата на РБ следва да отговаря за всяко от тях при наличие на основанията в ЗОДОВ. Твърденията, че е бил многократно осъждан и че уважаването на претенцията в какъвто и да е размер срещу Прокуратурата би представлявало допускане на неоснователно законова и неморална от субективна гледна точка обогатяване считаме за неоснователно. Факта на осъждания предполага и понасянето на неблагоприятните последици на осъдения за нарушаване на Закона, което осъждане винаги има санкционен характер. Считам, че това не означава, че лице, което е било осъждано следва да се гледа от Прокуратурата като потенциален виновен за всякакви деяния неподкрепени от категорични и убедителни доказателства. Същите следва да са сигурни и убедителни в противен случай Прокуратурата носи риск от повдигане на незаконни обвинения. В тази връзка моля да уважите така отправената претенция, като моля да ми бъде определен срок в който да представя писмена защита, в който да обоснова по – подробно изложенията във връзка и с отговора.

Прокурор Н.: Моля да отхвърлите предявените искове към Прокуратурата на РБ. Считам и продължавам да твърдя, че иска предявен от Д. Г. Д. за обезщетение по реда на ЗОДОВ е недопустим. Законодателят използвайки техниката на изчерпателното изброяване на основанията в член 2, ал.1, т. 3 от ЗОДОВ е ограничил приложното поле на специалния закон само за определени хипотези на вредоносна дейност на правозащитните органи. В Закона изчерпателно са изброени основанията на които се дължи обезщетение. Считам, че цитираната практика от адвоката на ищеца позовавайки се на едно решение и едно определение на гражданско отделение при ВКС е спорна и спорадична. Намирам я за спорна, тъй като тя не е задължителна съдебна практика по силата на едно тълкувателно решение. Намирам я за спорна, тъй като с това решение и определение се разширява кръга на основанията за отговорност, което аз намирам за недопустимо, тъй като законодателят е използвал техниката на изброяване в Закона. Ето защо намирам иска на Д. за недопустим за обезщетение на посоченото основание, тъй като не попада в категорията на посочените от Закона. Ако обаче сметете, че Прокуратурата следва да носи отговорност по реда на чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ моля, да отчетете факта, че според мен ищецът не доказва пред съда настъпването на вреди, чието репарирание иска и които да са в пряка причинно – следствена

връзка между обвинението за което производството е било прекратено по реда на чл. 369, ал.4 от НПК. Считам, за недоказано по безспорен начин, че претендираните вреди са претърпени и случили, като данни в тази насока все още няма. Явно периодът в който свидетелят и Д. Г., ако изобщо са имали някакви отношения е било непосредствено след влизане в сила на осъдителната присъда на ищеца за данъчно престъпление. По същото време той е бил осъден и за други престъпления във В., за които има постановена друга присъда през 2015 г. Стана ясно, че Д. е бил разследван и в други райони на страната. Считам исковите претенции на ищеца по отношение на претърпени неимуществени вреди за недоказани. Считам, че не може да се приеме за безспорно, че той е претърпял неимуществени вреди. Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, отговорността на Прокуратурата касае вредите, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Същото се отнася и за имуществените вреди. Няма абсолютно никакви доказателства Д. да е претърпял неимуществени вреди още повече, че свидетеля каза, че след като е разговарял с него по телефона, ищецът му е съобщил, че всичко наред. Но той може да не е намерил въпросното зърно, за което говори неговият защитник. Считам, че всичко това е на думи и не е доказано. Считам, че не може да се носи отговорност за пропуснати ползи. Считам, че производството по ЗОДОВ не може да служи за ново обогатяване на пострадалия. Считам, че претенциите на ищеца са абсолютно недоказани, както по отношение на имуществените вреди, така и по отношение на неимуществените вреди. Това е в случай, че не приемете становището ми за недопустимост на иска. Ако приемете, че Прокуратурата дължи обезщетение Ви моля, да имате предвид, че за тежки престъпления, дори и за по – тежки от това производство, което е прекратено се вижда, че обезщетението е 2500 лв. Моля за решение в този смисъл.

Съдът дава възможност на процесуалният представител на ищеца да представи писмени бележки в едноседмичен срок от днес.

СЪДЪТ ОБЯВИ, че ще се произнесе с решение на 09.03.2023г.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:39 часа.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____

Секретар: _____